

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 185

гр. Варна, 02.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

при участието на секретаря Елена Ян. П.
като разглежда докладваното от Жана Ив. Маркова Търговско дело № 20203100901066 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 692 ТЗ и е образувано по **възражение вх. № 11407/11.06.2021 г.** на „КАТАР МЕНИДЖМЪНТ ЕЙДЖЪНСИ“ ЕООД, ЕИК 201815853, със седалище и адрес на управление гр. София, ЖК „Малинова долина“, бул. „Симеоновско шосе“, № 93 срещу Списък на **неприети** вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, обявен по партидата на длъжника „Нур пиле“ ЕООД (в открито производство по несъстоятелност), ЕИК 203622618, в ТР при АВ на 04.06.2021 г., досежно включването в него на вземане в размер общо на 2051002.88 евро, с левова равностойност **4011412.97 лв.** – главница по Договор за паричен заем от 29.08.2018 г. и Договор за заем от 24.04.2019 г., **265744.57 лв.**, лихва върху главниците към 22.03.2021 г. и срещу Списъка на **приети** от Синдика вземания, предявени в срока по чл. 685, ал. 1 ТЗ, обявен по партидата на „Нур пиле“ ЕООД, ЕИК 203622618 в ТР при АВ на 04.06.2021 г., досежно включването в него: **т. 1** на вземане на кредитора „**Канарини**“ ЕООД, както следва: - в размер на **17081.40 лв.** – разноски, от които 4975.70 лв., разноски по ч.гр.д. № 5815/2020 г., на ВРС, 6655.70 лв., разноски по т.д. № 990/2020 г., на ВОС и 5450.00 лв., разноски по т.д. 1066/2020 г., на ВОС; - в размер на **126000.00 лв.**, главница по договор за покупко-продажба от 01.06.2019 г. и споразумение за разсрочване на парично задължение от 17.02.2020 г., както и лихви върху главницата в размер на 10990.00 лв.; **т. 2** на вземане на кредитора ДФ „**Земеделие**“ в размер на **196469.46 лв.**, от които 159852.25 лв., главница и 36617.21 лв., лихва до датата на съдебното решение за откриване на производството и в размер на 459.32 лв., лихва след датата на откриване на производството.

По същество отправя искане за включване на неприетите вземания в Списъка на приети вземания от Синдика с поредност чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, тъй като „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД има качеството на обезпечен кредитор по силата на Договор за особен залог на търговското предприятие на „Нур пиле“ ЕООД (в открито производство по несъстоятелност) от 06.11.2020 г. и Договор за особен залог от 02.09.2020 г., а в условията на евентуалност да бъде определена поредност по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ. Наред с това отправя искане за изключване на оспорените вземания от Списъка на приети от Синдика вземания и включването им в Списък на неприетите вземания. В съдебно заседание чрез процесуален представител поддържа наведените във възражението доводи.

В срока по чл. 690, ал. 2 ТЗ, временният синдик А.А. депозира писмено становище, в което счита възражението за неоснователно. Посочва, че от представените при предявяване на вземанията документи не може да се установи реалното предаване на заетата сума. Излага, че от представените в настоящото производство доказателства може да се установи предаването на част от сумите, но липсват посочените като основание за плащане в част от представените доказателства, анекси към договори за заем. Навежда твърдения за

липса на представителна власт на А.О. за предявяване на вземанията. По отношение представените договори за особен залог посочва, че нямат действие по отношение на кредиторите, тъй като попадат в хипотезата на чл. 646, ал. 2, т. 2 ТЗ, а освен това са сключени от свързани лица. Що се отнася до възражението срещу приемането на вземанията на „Канарини“ ЕООД и ДФ „Земеделие“ излага доводи за неговата неоснователност. Счита, че от представените писмени доказателства, вкл. и такива за извършени от и в полза на длъжника плащания, може да се направи извод за дължимостта на съответните суми. В с.з. временният Синдик се явява лично и поддържа изразеното писмено становище.

Кредиторът с оспорено вземане „Канарини“ ЕООД, чрез процесуален представител, изразява становище за оспорване на депозираното възражение като неоснователно.

Кредиторът с оспорено вземане ДФ „Земеделие“, чрез процесуален представител оспорва възражението.

Длъжникът „Нур Пиле“ ЕООД (в открито производство по несъстоятелност), чрез процесуален представител, изразява становище за основателност на възражението.

Възражението е депозирано от легитимирано лице в законоустановения по чл. 690 ТЗ срок, поради което **е допустимо**.

По основателността и след като съобрази доводите на страните и приложените при предявяване на вземанията писмени доказателства, съдът по несъстоятелността намира следното:

Производството по чл. 692, ал. 3 и 4 ТЗ не е същинско исково производство за установяване със сила на присъдено нещо на вземанията на кредиторите. Целта му е да се осигури облекчен и бърз ред за установяване на безспорни и убедителни вземания, за които не се налага същинско съдебно установяване в спорно производство. При наличие на съществени съмнения относно съществуването на предявеното вземане, с оглед специфичния предварителен характер на производството по разглеждане на възражения, ограничен до лесно установими въз основа на търговски книжа и писмени доказателства вземания към неплатежоспособен длъжник, съдът следва да откаже да приеме спорно вземане.

По неприетите вземания на кредитора „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД: От страна на този кредитор при предявяване на вземането му са представени Договор за заем от 29.08.2018 г. и Договор за заем от 24.04.2019 г., Договор за особен залог от 02.09.2020 г. и Договор за особен залог от 06.11.2020 г., сключени между възразилия кредитор и несъстоятелния длъжник, удостоверение от ЦРОЗ, Трудов договор и пълномощно за юрк. А.О.. При тези доказателства временният синдик А.А. е счел, че не може да се установи реалното предаване на сумите предмет на договорите за заем. С настоящото възражение са представени допълнителни доказателства за установяване на тези обстоятелства – копия от банкови документи за извършени парични преводи по сметка на „Нур Пиле“ ЕООД (в открито производство по несъстоятелност) и на трети лица в изпълнение на задължения на несъстоятелния длъжник.

Договорът за заем е реален и действието му е обусловено от действително предаване на уговорената заемна сума на заемателя. Представените при предявяване на вземането писмени доказателства, ценени в съвкупност със събраните в хода на настоящото производство доказателства, създават в достатъчна степен убеждение у съда, както за наличието на възникнали заемни правоотношения между възразилия кредитор и несъстоятелния длъжник, по твърдяните договори за заем, така и за реалното предаване на сумите по тях.

Това убеждение е подкрепено и от заключението на назначената ССЕ, което неоспорено от страните е прието по делото и съдът кредитира изцяло като компетентно и безпристрастно дадено. След запознаване и изследване в съвкупност на представените платежни документи и счетоводните регистри на заемодателя и заемополучателя, както и аналитично проследяване на счетоводното отражение на всеки документ в дружествените регистри, вещото лице е установило идентитет в записванията, досежно отразените плащания и погасявания на заемите, както и относно салдата на главниците и начислените лихви. От заключението се установява, че непогасената сума за главница по Договор за заем

от 2018 г. възлиза на сумата 2269470.81 лв., а по Договор за заем от 2019 г. възлиза на сумата 1741942.16 лв.

Изложените обстоятелства обосновават извод за установяване по основание и размер на сумите за главници по двата договора за заем. За установено по основание и размер следва да се приеме и вземането за лихва, доколкото видно от представената с допълнителна молба към предявеното вземане Справка за начислени лихви е, че кредиторът е начислявал договорна лихва след като е приспаднал върнатите по договора суми от главницата. Поради което дължими се явяват сумата 199124.42 лв., възнаградителна лихва по Договор за заем от 2018 г. и сумата 66620.15 лв., възнаградителна лихва по Договор за заем от 2019 г.

Що се отнася до поредността на удовлетворяване, с която следва да бъдат приети предявените вземания, то на обсъждане подлежат представените Договори за особен залог от 02.09.2020 г. и 06.11.2020 г. Разпоредбата на чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ, предвижда вземанията обезпечени със залог, вписан по реда на Закона за особените залози, да подлежат на удовлетворяване от получената сума при реализация на обезпечението преди всички останали. Фактът, че особените залози са учредени в по-късен момент от сключването на процесните договори за заем, и след определената от съда начална дата на неплатежоспособност - 01.01.2020 г., не е релевантен за валидността на договора, нито за определяне поредността на вземането. Достатъчно за наличието на привилегия с посочената поредност е договорите да са сключени преди датата на откриване на производството по несъстоятелност - 22.02.2021 г. Коментираните Договори за особен залог обаче обезпечават задължението по един и същ Договор за заем, този от 29.08.2018 г. По отношение на задълженията по Договор за заем от 24.04.2019 г., не са налице доказателства за учредени обезпечения, обосноваващи привилегия по реда на т. 1.

Изложеното обосновава извод, че вземанията на кредитора по Договор за заем от 29.08.2018 г., представляващи 2269470.81 лв., главница и 199124.42 лв., възнаградителна лихва, за периода 2018 – 2020 г., вкл., следва да бъдат включени в Списъка с приети вземания, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ.

Вземанията по Договор за заем от 24.04.2019 г., представляващи 1741942.16 лв., главница и 66620.15 лв., възнаградителна лихва, за периода 2019 г. - 2020 г., вкл., следва да бъдат включени в Списъка с приети вземания с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 10 ТЗ, тъй като се касае за предоставени в заем суми на длъжника от едноличния собственик на капитала.

По приетите вземания на кредитора „Канарини“ ЕООД: С молбата за предявяване на вземанията на този кредитор е представен Договор за покупко-продажба от 01.06.2018 г., сключен между него и длъжника „Нур пиле“ ЕООД; Протокол за прихващане на вземания и задължения от 09.09.2019 г.; Споразумение за разсрочване на парично задължение от 17.02.2020 г., с нотариална заверка на подписите рег. № 356/17.02.2020 г., на Нотариус рег. № 11 на НК; Тристранен протокол за прихващане; фактура № 141/30.12.2019 г., за сумата 22857.00 лв.; фактура № 142/07.01.2020 г., за сумата 37968.84 лв.; фактура № 144/10.01.2020 г., за сумата 42050.04 лв.; фактура № 145/13.01.2020 г., за сумата 37171.20 лв., както и Определение № 233/30.01.2020 г. по т.д. 81/2020 г. по описа на ПОС, XIX-ти с. Приложени са и заявление по чл. 417 от ГПК, Заповед № 2632/15.06.2020 г. за изпълнение на парично задължение, издадена по ч.гр.д. № 5815/2020 г. на ВРС, XXI-ви с., както и издадения въз основа на нея изпълнителен лист № 2495/15.06.2020 г. Във връзка с разноските по т.д. № 990/2020 г. на ВОС са представени квитанция за платена държавна такса, договор за правна помощ и пълномощно, както и Списък с разноски по чл. 80 ГПК.

Не се спори между кредиторите относно наличието на възникнало облигационно правоотношение между „Канарини“ ЕООД и „Нур Пиле“ ЕООД (в открито производство по несъстоятелност) по Договор за покупко-продажба от 01.06.2018 г. с предмет отглеждане и угодяване на пилета – бройлери и продажбата им на живо тегло на „Нур пиле“ ЕООД. Задълженията по процесните фактури за доставка на месо за периода декември 2019 г. – януари 2020 г. са уредени със споразумение за разсрочване на парично задължение от 17.02.2020 г., видно от което дружеството длъжник е следвало да извърши плащания в общ размер на 126 000 лева на три месечни вноски в периода 15.04.2020 г. – 15.06.2020 г. Кредиторът не твърди липса на вземане по процесните фактури, а оспорва изискуемостта

им. Видно от раздел III от посоченото споразумение страните са се съгласили, че при неплащане в срок на една от погасителните вноски, остатъкът от неплатеното задължение става предсрочно изискуем, ведно със законна лихва за забава. Така доколкото първата претендирана неплатена вноска съгласно посоченото споразумение е от 15.04.2020 г., то и законната лихва за забава следва да се изчисли от тази дата до датата на откриване на производството по несъстоятелност.

В хода на настоящото производство е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение се кредитира от съда като компетентно и безпристрастно дадено. От заключението се установява, че процесните фактури № 141/30.12.2019 г., 142/07.01.2020 г., № 144/10.01.2020 г. и № 145/13.01.2020 г., са осчетоводени в счетоводството на дружеството-длъжник. Освен това, същите са включени в дневниците за покупки на длъжника за данъчни периоди 12/2019 г. - 01/2020 г., а доставките по тях са отчетени като доставки с право на пълен данъчен кредит. Вещото лице е изчислило, че общият размер на непогасените суми по четирите фактури възлиза на 126000.00 лв., а законната лихва върху главницата за периода 15.04.2020 г. - 22.02.2021 г., е в размер на 10990.00 лв.

Наведените от „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД във възражението и от процесуалния представител на длъжника в о.с.з., проведено на 28.07.2021 г. доводи за наличие на последващо възникнало основание за намаляване размера на оспореното вземане на „Канарини“ ЕООД, във връзка с проведена публична продажба по изп. дело № 1050/2020 г. по описа на ЧСИ Л.С., с рег.№ 895 при КЧСИ, в настоящото производство не могат да бъдат съобразявани, доколкото вземането се установява към момента на неговото предявяване.

По отношение на вземанията за разноси, сторени в производствата по ч.гр.д. № 5815/2020 г., на ВРС, т.д. № 990/2020 г., на ВОС и в настоящото т.д. № 1066/2020 г., за извършването на които са представени съответни доказателства при предявяването на тези вземания, съдът намира следното: Претендират се сторените разноси за платена държавна такса и адвокатско възнаграждение в производствата по издаване на заповед № 2632/15.06.2020 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 417 от ГПК, както и в производството по предявения установителен иск за признаване за установено дължимостта на сумите по заповедта - т.д. № 990/2020 г., на ВОС, също и разноските за платена държавна такса, адвокатско възнаграждение и депозит за експертиза в настоящото производство. Дали разноските са установени с влязъл в сила акт на съда няма отношение към тяхното възникване, а към тяхната изискуемост и доколкото съобразно разпоредбата на чл. 617, ал. 1 ТЗ от датата на обявяване на длъжника в несъстоятелност всички парични и непарични задължения на длъжника стават изискуеми, се налага извода, че същите следва да бъдат включени в списъка на приетите вземания.

Що се отнася до разноските в несъстоятелността, същите са дефинирани в разпоредбата на чл. 723 ТЗ, като безспорно разноските за държавна такса, заплатен адвокатски хонорар и депозит за експертиза, представляват такива. В този смисъл липсва основание за промяна в поредността им на удовлетворяване доколкото същите са включени в списъка с приети вземания с ред, определен по чл. 722, ал. 1, т. 8 - като необезпечени вземания, възникнали преди датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност.

Поради изложеното, възражението на кредитора „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД, в частта относно приетите вземания на кредитора „Канарини“ ЕООД, се преценява като неоснователно.

По приетите вземания на кредитора ДФ „Земеделие“: Видно от приложените към молбата за предявяване на вземанията на този кредитор, писмени доказателства, ДФ „Земеделие“ и несъстоятелния длъжник са обвързани от Договор 03/693721/0140898 за предоставяне на държавна помощ „Помощ за реализиране на доброволно поети ангажменти за хуманно отношение към птиците“. В р. I от него са уредени условията за отпускане на помощта, а в р. V е уредена отговорността на земеделския стопанин като срокът на договора е петгодишен и обхваща периода 19.03.2018 г. - 19.03.2023 г. Съобразно разписаното в чл. 5.2 от Договора „При непредставяне на посочените в указанията за прилагане на схемата документи в срок до 28 февруари на годината, следваща годината на предоставяне на помощта, земеделският стопанин възстановява получените средства за

съответната мярка, заедно със законната лихва от датата на получаването им ". Видно от представените към молбата платежни нареждания на земеделския стопанин на длъжника са били преведени сумите, както следва: - 136533.80 лв., на 14.05.2018 г., за 2018 г. и - 118007.70 лв., за 2019 г. Във връзка със задълженията по т. 5.2 от Договора земеделският стопанин е подал молба до кредитора (С придружително писмо вх. № 02-031-2600/63 от 23.02.2021 г.), в която обяснява невъзможността си за изпълнение на задълженията по договора за 2020 г. като неизпълнението му се установява и от приложените към молбата Контролни листи от 27.01.2020 г., от 31.01.2020г. и от 29.01.2021 г. и то не само за 2020 г. Отделно от посоченото невъзможността за изпълнение на сключения договор многократно е била довеждана до знанието на кредитора от самия длъжник, видно от представените с молбата за предявяване на вземане писмени доказателства. В извлечение от 09.03.2021 г. за задължение по партидата на длъжника на ДФ „Земеделие“ - „НУР ПИЛЕ“ ЕООД се установява общ размер на непогасени задължения по договора за предоставяне на държавна помощ в размер на 159852.25 лв., главница и 37076.53 лв., лихва за периода 18.05.2018 г. - 18.03.2021 г.

От анализа на представените доказателства съдът намира, че правилно временният синдик е включил в списъка на приетите вземания на кредиторите на „Нур пиле“ ЕООД и посочените вземания на ДФ „Земеделие“. Неоснователен е изложеният във възражението довод за липсата на представено Решение за налагане на финансови корекции, издадено от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, тъй като същото се издава по реда на глава пета, раздел III от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, който в случая не се прилага към съответния договор за предоставяне на държавна помощ.

По изложените съображения възражението се явява неоснователно и в тази част, поради което следва да бъде оставено без уважение.

Мотивиран от изложеното и на осн. чл. 692, ал. 4 ТЗ, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА ПРОМЯНА в Списък с предявени и неприети от Синдика вземания по реда на чл. 685, ал. 1 ТЗ, публикуван по партидата на „Нур пиле“ ЕООД (в открито производство по несъстоятелност), ЕИК 203622618 в ТР при АВ на 04.06.2021 г., **както изключва от него вземанията** на „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД, ЕИК 201815853, със седалище и адрес на управление гр. София, ЖК „Малинова долина“, бул. „Симеоновско шосе“, № 93 и **ВКЛЮЧВА в Списъка на предявени и приети вземания по чл. 685, ал. 1 ТЗ, следните вземания на кредитора „Катар Мениджмънт Ейджънси“ ЕООД, ЕИК 201815853:**

Под № 4 - сумата 2269470.81 лв. (левава равностойност на 1160362.00 евро), главница по Договор за паричен заем от 29.08.2018 г., обезпечения – Договор за особен залог от 02.09.2020 г. и 06.11.2020 г., с поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ;

Под № 4.1. - сумата 199124.42 лв., договорна лихва за периода 2018 г. – 2020 г., вкл., обезпечения - Договор за особен залог от 02.09.2020 г. и 06.11.2020 г., с поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 1 ТЗ;

Под № 4.2. - сумата 1741942.16 лв. (левава равностойност на 890640.88 евро), главница по Договор за паричен заем от 24.04.2019 г., обезпечения – не, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 10 ТЗ;

Под № 4.3. – сумата 66620.15 лв., договорна лихва за периода 2019 г. – 2020 г., вкл., обезпечения - не, с поредност на удовлетворяване чл. 722, ал. 1, т. 10 ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възражение вх. № 11407/11.06.2021 г. на „КАТАР МЕНИДЖМЪНТ ЕЙДЖЪНСИ“ ЕООД, ЕИК 201815853, със седалище и адрес на управление гр. София, ЖК „Малинова долина“, бул. „Симеоновско шосе“, № 93 в останалите му части.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Настоящият съдебен акт да се отрази в книгата по чл. 634в ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____